

Čtvrtletník – únor 2019 – číslo 1
Trimestriel – février 2019
Driemaandelijks – februari 2019

BELGIQUE - BELGIE
1420 BRAINE-L'ALLEUD 1
P 001887

Zpravodaj

Českého krajského spolku Beseda

Seznámení s novým velvyslancem Pavlem Kluckým

JUDr. Pavel Klucký nastoupil na pozici velvyslance ČR v Belgickém království 7. ledna 2019. V jeho pozoruhodné kariéře jde již o několikátou misi v zahraničí. V minulosti působil mimo jiné jako vedoucí Styčného úřadu v Saudské Arábii, zástupce velvyslance v Spojených arabských emirátech, velvyslanec v Alžírsku a Českou republiku zastupoval také ve výborech pro nešíření jaderných zbraní při OSN. Byl předsedou Zanggerova výboru, který kontroluje dodržování Smlouvy o nešíření jaderných zbraní. Pan Klucký je odborníkem na Blízký východ a region severní Afriky. Mluví anglicky, arabsky, francouzsky a rusky.

Má první otázka směřuje k volbě ZÚ Brusel. Proč právě Belgie? Myslím si, že za svou kariéru jsem nakumuloval praktické zkušenosti z různých oborů diplomacie, jak multilaterální, tak bilaterální. Domnívám se, že tyto své zkušenosti budu moci využít nejlépe právě tady v Belgii, kde se obě problematiky spojují. Druhým důvodem je to, že během svého pobytu v Alžírsku jsem se naučil francouzsky a chtěl bych tuto zkušenost dále využít ve své práci. Belgie mě rovněž zaujala určitou podobností své historie a určitými historickými paralelami s historií naší země.

A nebojíte se, že se tu budete nudit? Určitě se nudit nebudu, právě naopak! Vzhledem k faktu, že Belgie je federálním státem, se mnoho pravomocí důležitých pro zájmy České republiky nachází na regionální úrovni. Bude proto nezbytné, abych co nejvíce jezdil po belgických regionech a řádně tak naše priority zastupoval. Konec konců, Belgie má tři jazyková společenství a šest parlamentů. Já budu muset komunikovat se všemi.

Zmínil jste zájmy České republiky, podělíte se s námi o klíčové priority, kterým se hodláte věnovat? Za priority své práce v Belgii považuji tři oblasti. Jednak budu usilovat o více dialogu na dvoustranné úrovni mezi ČR a Belgií, který je nesmírně důležitý zejména v současné době, kdy Evropa prochází krizí identity. Věřím,

© Palais Royal

že je nutné, aby členské země Evropské unie, vzájemně chápaly národní zájmy svých unijních partnerů. Oboustranné pochopení pak zajistí napomůže i při projednávání záležitostí na půdě Evropské unie.

Dále bych chtěl dosáhnout dalšího prohloubení spolupráce v oblasti vzdělání, vědy a inovací. Belgie má unikátní know-how a je schopná efektivně přenášet výsledky vědeckého výzkumu do praxe. Česká republika na druhé straně může nabídnout naše zkušenosti v oblasti umělé inteligence, nanotechnologií, genetiky a fyzikálních výzkumů částic za využití laseru.

V neposlední řadě se chci soustředit na takzvanou hodnotovou diplomacii, neboť jak jsem již zmiňoval, Česká republika a Belgie sdílí řadu historických symbolů. Měl jsem například možnost být na oslavách padesátiletého výročí upálení Jana Palacha ve čtvrti Woluwe-Saint-Pierre. Společně se Stálým zastupením zase pořádáme tradiční rozhovory Václava Havla, jehož myšlenky a odkaz jsou v Belgii stále živé. V této souvislosti bych také rád vyzdvihl přínos Centra českých studií na univerzitě ULB.

Prozradíte nám, jakým akcím se bude velvyslanectví v letošním roce věnovat?

V souvislosti s již zmiňovaným výročním upálením Jana Palacha bych rád připomněl promítání filmu Jan Palach, které spolupřipravujeme 20. března v Domě evropských dějin. Čeká nás toho ale mnohem více. Kromě našich tradičních akcí jakými jsou Vítání občánků, uctění památky padlých českých vojáků v De Panne a vánočního koncertu nás čeká také několik událostí k připomenutí roku 1989. Významnou událostí, na které pracujeme společně se všemi představiteli Česka v Belgii, je nadcházející předsednictví České republiky V4 v druhé polovině roku 2019. Osobně bych si navíc přál, aby se nám podařilo přivést do Bruselu na Grand Place český vánoční stromček. Ideální příležitostí by bylo české předsednictví v Radě EU v druhé polovině roku 2022, ale to předjímám.

Na konci ledna jste absolvoval návštěvu u belgického krále Filipa I. Povíte nám, jak takové setkání vypadá? Setkání proběhlo v rámci předávání pověřovacích listin do rukou krále Filipa I., což je jedna z tradičních povinností každého nového velvyslance. Až po předání se velvyslanec de-facto stává oficiálním zástupcem v zemi. Setkání je spojené s průvodem stráží složené z jezdců na koních. Ti nás doprovodili až před královský palác v Bruselu.

Samotné předání listin a pozdravení trvá jen chvíli. Rozhovor s belgickým panovníkem trval asi půl hodiny. O to více mne potěšilo, když se král následně ptal na řadu věcí o České republice. Předně vyzdvihl tempo rozvoje české ekonomiky a nízkou nezaměstnanost. Mluvili jsme také o postoji Čechů k ochraně životního prostředí. Na závěr našeho setkání král připomenul význam českých dějin, ochranu památek, které král Filip I. v minulosti navštívil, a odkaz Václava Havla, kterého král Filip I. obdivuje.

Rozhovor připravil: Pavel Faus,
stážista velvyslanectví ČR v Bruselu

Mikulášská nadílka

Člověk si často posteskuje, jak ten čas letí, a s přibývajícím věkem to je stále častěji. Ale vždycky to je jenom taková všeobecná poznámka. Když si však uvědomíme, že něco děláme už 10-20 nebo 30 let, to už je daleko konkrétnější. Mikulášskou nadílku jsem v prosinci spoluorganizovala již podvacáté! Sama tomu nemohu uvěřit! Před 20 lety byla ovšem nadílka jiná: z Česka přijela kapela a Mikuláš s čertem a andělem dorazili na pravý Mikulášský bál. Děti chodilo v 90. letech k Mikuláši stěží 20 a užívaly si i s rodiči hlavně na tanečním parketu. V dalších letech jsme počet dětí postupně navyšovali, protože nám je líto děti odmítat. Poslední nadílka potěšila 120 dětí. Dalších téměř 30 dětí dostalo perníkové stromčky v dětském domově Les Salanges v Lillois. Všechny perníky napekla a nazdobila moje šikovná švagrová Lída, která pomáhala u zdobení perníčků i při nadílce.

Olga

POHLED ANDĚLA:

Mým úkolem byla role anděla, který rozdával dětem perníčky. Atmosféra byla příjemná, hrála dobrá hudba a občerstvení bylo vynikající. Mezi klady bych dále určitě zařadila možnost dětí ozdobit si vlastní perníček v době přestávek. Z mého pohledu byla tato akce velice vydařená a jsem ráda, že jsem mohla Besedě pomoci.

Vendulka

POHLED ČERTA:

V Belgii jsem byl poprvé, poznával nové lidi a kulturu, ale měl jsem také možnost převléct se za čerta na Mikulášské besídce v Bruselu. Tato zkušenost byla velmi příjemná. Moc jsem si ji užil. Panovala skvělá atmosféra a celá akce byla dobře organizovaná. Nechybělo dobré jídlo a pití, ale to nejdůležitější byla dětská radost. Děti byly nadšené z Mikuláše a andělů a nás, čertů se většina příliš nebála. Nechyběly ani krásné dárky, jako byly podomácku pečené perníky, sladkosti a mnoho dalšího. Tato besídka se podle mě velmi vydařila a hlavní dík patří organizátorům této skvělé akce, ale i mnoha dalším pomocníkům. Bylo by skvělé, kdyby se besídka organizovala i příští roky, a já bych u toho byl zase moc rád.

Denis

POHLED OD PERNÍKŮ

Co je to perník a kde se vzal? Zapátráme trochu v historii a zjistíme, že perník lidské pokolení provází staletími. Jeho dnešní podoba vznikala ve střední Evropě ve 13. století. Hlavními surovinami byly mouka, med a pepř – proto se mu říkalo „perník“. Od té doby se místo pepře začalo používat různé jiné koření – hřebíček, skořice, badyán, zázvor, anýz a další. Dnes se používá směs koření, zvaná perníkové koření.

A nemohlo tomu být jinak, než že se zmínky o perníku objevily v místech, kde se setkávaly světy. Byla to hanzovní města, křižovatky obchodu, kde kupci z celého světa obchodovali se svým zbožím. Byl symbolem úspěchu a KONTAKTU. Vzhledem k ceně koření – mnohdy mělo větší cenu než zlato – se perník pek jen v těchto městech a byl pro obyvatele luxusem. Perník započal svoji pouť ve zdokonalování pod rukama mistrů řemesla cechu perníkářského. Jejich zásluhou se stal dostupnější a oblíbenou pochoutkou. Perník, jak ho známe dnes, má mnoho podob a různých recepty. Velký podíl koření má vliv na jeho suchost a tvrdost a díky tomu má dlouhou trvanlivost.

© foto z dílny Little Stars Photography

A jak jsem poznala perník já? Kuchařské knihy jsou pro mne od dětství krásnou beletrií a sbírání rodinných receptů – pokladem. Pak už jen stačí chuť, čas a důvod zkoušet nové a nové věci. Snad i proto jsem s radostí i obavami přijala nápad upéct perníčky na Mikulášskou besídku pro děti českých krajanů v Belgii.

Nejprve jsem musela vypočítat množství materiálu, které bude potřeba k výrobě těsta a kolik z něho bude kusů. V létě jsem od souseda včelaře nakoupila med, svoje slepičky poprosila, aby dobře a pravidelně snášely vajíčka, a když přišel čas, pustila jsem se do práce. Domem se línula nasládlá vůně medu a koření, zjemněná

citrusovými tóny. Zpracované těsto jsem zabalila do fólie a nechala odpočívat do druhého dne. Vyválet těsto, vyřezat tvary a upéct je trvalo několik dní. Správně uskladnit, aby se upečené tvary nedeformovaly, bylo již složitější. Ještě že máme velký dům! Když jsem přemýšlela o způsobu zdobení, uvědomila jsem si, že musím ještě upéct víc jak 3 000 malých perníčků, které budou základem adventního kalendáře. Nevím, jak je to možné, ale i přes dost přesný výpočet, kolik těch kterých tvarů mám upéct, mi jich pár chybělo, a tak jsem pekla znovu. Když bylo vše napečeno, přišlo na řadu zdobení polevou. To byl balzám pro duši! Pod rukama mi vznikaly ornamenty různých tvarů, které dodávaly perníčkům konečnou podobu. Stávalo se mi, že jsem při malování zapomněla na čas a z večera bylo hnedle ráno.

© foto z dílny Little Stars Photography

Radost mi udělala nejen účast na samotné besídce, ale i možnost osobně sledovat a pomáhat dětem při zdobení malých perníčků. Leckdy jsme s kolegyní Alenkou ani nestačily dětem říct, že si perníčky mohou usušit, a ony si je už ve své baště. Mým přáním bylo, aby perníčky nejen potěšily, ale i chutnaly. Snad se mi to aspoň trochu podařilo. Zajímavostí je, že jeden ze symbolů z historie – KONTAKT – svůj úkol plní po staletí a bude jistě dál. Není nic více obohacujícího, než setkávat se a hovořit s lidmi. Velký obdiv a uznání patří všem, kteří se podílejí na práci pro krajský spolek Besedu.

Lída

POHLED OD TVOŘENÍ:

Svatého Mikuláše jsme v zahraničí slavili už víckrát. Několik let po sobě v americkém Washingtonu s místními Československým Sokolem a teď, po několikaletém pobytu v Praze, v Bruselu. Se skvělou krajskou Besedou. A i když na své – tehdy v USA ještě malé – děti oblečené v krojích a zpívající české koledy pro malé i velké Čechoameričany nikdy nezapomenu, musím objektivně přiznat, že Mikuláš v Bruselu byl ještě hezčí. Takový... autentičtější. Možná to bylo i tím, že se u něj postupně vystřídalo snad sto dětí, a rozzářené děti a svatý Mikuláš, to je vždy velká radost a krásna. S dcerkou, která už mezitím krojům i dětským tancům odrostla, jsme se nabídl, že budeme pomáhat s organizací, a nelitovaly jsme. Byť se u „našeho“ stolu jako základní materiál používaly ruličky od toaletních papírů, výsledným výrobkem byly děti nadšené. „Maminko, chraštítka se týpkami! Pro Mikuláše!“ Nestačily jsme stříhat další a další vánoční balící papíry a nabírat hrstky rýže, které z obyčejných válečků udělaly nástroj hodný přivítání svatého Mikuláše s celým jeho početným doprovodem.

© foto z dílny Little Stars Photography

© foto z dílny Little Stars Photography

Mladší syn mezitím oběhl i další stoly s aktivitami a důležité se vrátil s nádherně nazdobeným perníčkem („Jako od babičky!“) a dokonce i s papírovým vánočním věncem. Jeho štěstí pak neznalo mezí, když se mu na závěr podařilo uchytit mezi pomocníky u baru, který mimochodem rovněž svou nabídkou předčil ten mikulášský ve Washingtonu. Pivo bylo sice v nabídce i tam, ale české chlebičky v Bruselu jsou prostě české chlebičky, o bábovce nemluvě. Když si pak všechny děti vyrobily jak chrástítka, tak i další malé radosti, přišel konečně onen nejvíce očekávaný okamžik a ve dvěřích se objevil sám svatý Mikuláš. Naštěstí mezi jeho průvodci převládali andělé, byť čerti samozřejmě nechyběli, tudíž neukápla ani jedna slzička a děti se radostně předváděly se svými básničkami, písničkami, a dokonce i s klavírními minikoncerty. Svatý Mikuláš je za to odměnil krásným adventním kalendářem z perníku a všichni si společně zazpívali koledy, navíc za bohatého hudebního doprovodu. Když se ještě naposledy vrátím ke vzpomínkám z Washingtonu, tak musím konstatovat, že české koledy sice náš malý dětský sbor uměl hezky (taky to několik měsíců nacvičoval), ale zbylé české děti většinou pobrukovaly jen Nesem vám noviny. To ty bruselské toho zvládly mnohem víc! A české koledy a nádherný svatý Mikuláš v zahraničí člověka pohladí po duši tak nějak snad ještě víc než doma v Praze. Už teď se těšíme na příští Mikulášskou v Besedě!

Markéta

POHLED Z BARU:

Do pozice „barmana“ jsem se vžil velice rychle a rád. S Lenkou i Barborou to šlo krásně, lehce a v pohodě. (Nakonec každý chlap pookřeje, když má kolem sebe hezká a milá děvčata.) A nesmím opomenout ani Kubu, který byl super parták.

Přítomné osazenstvo jsem lákal a několikrát vyzýval k uplatnění lístků, které dostali, s tím, že jim pak doma už budou k ničemu. Ke konci jsem pak některým téměř vnutil i občerstvení a věci, které možná původně ani koupit nechtěli, tak jen doufám, že se na mě pro to nikdo nezlobí. Bylo mi příjemné poznat Čechy žijící trochu dále od svého domova, kteří zde šíří dobré jméno naší vlasti, a pokud mi čas a zdraví dovolí, přijedu za rok zas. Všem pak přeji úspěšný a dobrý nový rok.

Jarda

© foto z dílny Little Stars Photography

© foto z dílny Little Stars Photography

POHLED RODIČŮ:

Mnohokrát děkujeme celému vašemu týmu za krásnou atmosféru na Mikulášské besídce, na které jsme každoročními účastníky. Děkujeme, že pomáháte našim dětem zažívat kousek tradice i daleko od domoviny. Moc si vaší práce a úsilí vážíme a těšíme se na další akce Besedy! S úctou

Kristina

Ráda bych všem, kteří se podíleli na organizaci nedělní Mikulášské, moc poděkovala! Moc se nám to líbilo. Přeji krásný den,

Linda

Little Stars
PHOTOGRAPHY

*Těhotenská, novorozenecká,
dětská a rodinná
fotografie*

.....

www.littlestarsphotography.eu

.....

e-mail : info@littlestarsphotography.eu

GSM : 0476 63 19 89

© foto z dílny Little Stars Photography

Všechny vánočky se povedly

Od roku 2005 pečeme vánočky každý rok společně. Jistě by to byla zajímavá statistika spočítat, kolik jsme jich za tu dobu upekli a kolik různých krajanů a představitelů dalších národností se přitom sešlo. Zatím však na takovou práci nezbývá čas.

Nejde jen o to vánočky upéct a žádnou nespálit. Snad největší výkon podávají účastníci při ručním vymíchání těsta. Z kila mouky uděláme dvě vánočky, ale po přidání všech dalších ingrediencí má těsto dobrá dvě kila. Většina přítomných

nebo kamarádka. Všechny vánočky nám v teplém, adventně naladěném pokoji krásně vykynuly a uplést z nich tříposchodovou vánočku již byla díky lehce zapamatovatelným pokynům („spodem, vrchem, překřížit“) hračka.

Vánočka není jen sladký a chutný pokrm, skrývá v sobě i velkou symboliku, neboť čtyři spodní prameny představují **zemi, slunce, vodu a vzduch**.

Tři prostřední prameny symbolizují **rozum, vůli a cit** a tohle všechno je korunováno dvěma prameny, a sice **láskou a věděním**. Nemám zdání, kdo kdy poprvé tímto způsobem upletl a upekli první vánočku, zase tak dávno to asi nebude, ale symbolika je v onom skromném pečivu skutečně prastará!

Minulé pečení bylo doslova rodinné.

Snad poprvé se o vánočkové sobotě **8. prosince 2018** sešla tři miminka, nejstaršímu nebylo ještě ani 10 měsíců. Pečení si náležitě užila i naše 17měsíční vnučka, která nebyla schopná ve své postýlce usnout, dokud v půlnoci neodešli poslední účastníci, takže

© foto George Schmalzried

jsem večerní uspávání vzdala a ona zůstala s námi až do konce.

Chtěli byste se taky naučit vánočky plést? Dokáže to 80letý pán, stejně jako 11leté děvče, jen je třeba si na to udělat čas. Příští pečení bude opět druhou prosincovou sobotu, tedy ode dneška za 315 dní. Uhodnete, kdy byl článek napsán?

Olga

© foto George Schmalzried

si zadělává právě na ty dvě vánočky. Na kvalitní výsledek jakékoliv práce nesmíme litovat času, námahy a péče. Kynuté těsto je živé, proto potřebuje láskyplnou, ale i silnou ruku, neboť v opravdu dobře vymíchaném těstě se mají tvořit bubliny... a to dá člověku opravdu zabrat. Naštěstí na toto posilování s těstem nebyl nikdo sám, a tak chvílemi přiskočil a vystřídal unavenou manželku ochotný manžel

© foto George Schmalzried

© foto George Schmalzried

© foto Olga Schmalzriedová

© foto George Schmalzried

Milí čtenáři,

neuvěřitelné příběhy, a hlavně záslužnou práci paní Diny Štěrbové není už asi třeba moc představovat. S projektem Czech Hospital jste byli seznámeni nejen ve Zpravodaji, ale také v květnu 2015 během dýchánku přímo s paní Štěrbovou. Činnost nemocnice v Baltistánu pokračuje a my jsme obdrželi e-mail se zprávami, o které bychom se s vámi rádi podělili. Pro ty z vás, kteří byste si chtěli přečíst něco více o tomto projektu, neváhejte navštívit stránky: www.czechhospital.cz, přispět můžete na transparentní účet CZ705500000003350843001.

Zuzana

VÁNOČNÍ POZDRAV 2018

„Vážení a milí přátelé, příznivci Czech Hospital, období Vánoc je časem rozjímání a inventury srdcí. Dovolte proto, abychom Vám poděkovali za Vaši přízeň, bez které by nebylo ani této dobré zprávy. V roce 2018 se nám totiž podařilo v Baltistánu dokončit několik důležitých úkolů a my se chceme o radost z nich podělit i s Vámi. Po pěti perných letech jsme konečně předali internát pro školáky z hor do rukou vesnice Arandu. Opravili jsme také opěrnou zídku nemocnice, která se pod tíhou sněhu v roce 2017 částečně zhroutila a ohrozila stabilitu nemocnice. K našemu obrovskému překvapení náš přítel Dr. Niaz Ali, kterému jsme v roce 2012 zajistili stáž na oční klinice FN Brno, transplantoval v srpnu 2018 svých prvních 7 rohovek pacientům z hor. Již tradičně jsme zaznamenali, že ani v roce 2018 nezemřelo žádné dítě na zápal plic, ač jich v Arandu ročně stále onemocní v zimě desítky. Největší radost máme ale z toho, jak se od roku 2007 změnila situace v prevenci i faktické záchraně životů těhotných žen a jejich novorozenců díky systému, který jsme zavedli. Dovolte proto krátkou rekapitulaci:

- V roce 2007 v době, kdy jsme skládali domeček České nemocnice, jsme poprvé byli svědky pohřbu mladé ženy Chosainy, která bez pomoci vykrvácela do půl hodiny po porodu a pohřbena byla v průběhu dalších čtyř hodin.
- Byli jsme šokováni, ale bezradní.
- Bez maminky zůstal úplně zdravý a donošený siroteček beze jména, protože takové děti ve zdejších podmínkách obvykle nepřežijí, a proto se s pojmenováním čeká i rok. I toto dítě následovalo maminku do tří měsíců od narození, kdy jsme byli dotázáni otcem, komu má předat zbylé práškové mléko, které jsme pro novorozence zakoupili.

© foto z archivu Czech Hospital

- Přístup k těhotným a prenatální a novorozenecké péči byl totiž v horách od nepaměti středověký.
- Ženy stále nosí 40kilové náklady dřeva i píce na zimu a těžce pracují až do slehnutí. Často ani nepoznají, že v sobě (například po pádu do kamení) mají mrtvý plod.

© foto z archivu Czech Hospital

© foto z archivu Czech Hospital

- Jedna žena z nedaleké vesnice dokonce přenášela mrtvé dítě 3 měsíce po termínu a stále čekala na porod!
- Ženy rodily jen s pomocí svých nejbližších v kamenné chýši u ohniště. Byly často podvyživené a anemické v důsledku promoření červy a zanedbání základní zdravé výživy – absence vitamínů, minerálů a špatné skladby stravy.
- Každý rok jsme v minulosti zaznamenali v Arandu 1–2 případy, kdy po porodu nevyjde placenta a žena buď vykrvácí, anebo zemře posléze na sepsi ve strašných bolestech. Zažila to i Lajla v době naší mise v roce 2011, která již ztratila tolik krve, že byla v bezvědomí a plačky s mullahem nad ní naříkaly jako nad mrtvou.

- Naš zdravotník Najaf ji oživil pomocí krevního séra, které jsme těsně předtím zakoupili v rámci nové zásilky léků pro Českou nemocnici, a náš záchraný džíp ji zavezl do Skardu (7 hodin!!)
- Placentu na gynekologii vytáhli. Lajla sice přežila, ale její chlapeček po zpáteční cestě do Arandu ne.
- Přemýšleli jsme o strategii a záchraném systému, a proto jsme v roce 2012 zakoupili malý ultrazvukový přístroj Aloka, pomocí kterého Najaf začal vyšetřovat těhotné, aniž by se jich fyzicky dotýkal. Toto kupodivu tamější islámská komunita akceptovala a chodit na gynekologická vyšetření se stávalo stále populárnější.
- Ženy postupně přestaly považovat těhotenství za ruskou ruletu. Chodilo k nám celé údolí Basho (cca 10 vesnic).
- Paralelně s prenatálním vyšetřováním také vznikla nová tradice. Pokud je zima a sníh znemožní transport rizikové těhotné po ultrazvukovém vyšetření záchraným jeepem do Skardu, naloží ji Najaf na nosítka a sebraná parta chlapíků z Arandu ji odnese často i 20hodinovým pochodem k místu, odkud je cesta sjízdná.
- V posledních letech se toto opakovalo několikrát a všechny postižené ženy i jejich děti byly zachráněny.
- Vloni bohužel repasovaný přístroj Aloka, v podstatě zastaralý již od začátku, dosloužil. V říjnu 2018 jsme proto zakoupili nový, sice ve srovnání s tím, co používá civilizovaný svět, stále směšný, který nahradil původní Aloku. Předání se neobešlo bez oslavy s dortem.
- Podle posledních zpráv těhotné z celého údolí opět chodí na gynekologické vyšetření do naší nemocnice a velebí "Czech Republic", o které by jinak neměly ani poněti.

A my jsme šťastni, že se opětovně ukázalo, že i za malé peníze jde dělat velké věci, když se to správně vezme do rukou. Děkujeme Vám za Vaši přízeň a přejeme pokoj všem lidem dobré vůle, požehnané Vánoce i šťastný nový rok 2019.

Vaši Dina Štěrbová a Víta Dokoupil
Czech Hospital z.s.

Premiéra Českých kořenů v Belgii

Ve Zpravodaji jsme vás o projektu České kořeny a také o přípravách a filmování jejich 5. lucembursko—belgického dílu pravidelně informovali. Dozvěděli jste se též o oslavě 10. výročí tohoto projektu spojené s pražskou premiérou nového dílu.

Místní zájemci o vhlédnutí do příběhů několika českých krajanů, kteří se usadili v Lucembursku a Belgii, se dočkali belgické premiéry **Českých kořenů v Lucembursku a Belgii v pátek 16. listopadu 2018**. Díky podpoře Velvyslanectví České republiky v Belgii a Stálého zastoupení ČR při EU,

jejichž páni velvyslanci přijali nad filmováním a promítáním v Belgii záštitu, jsme mohli tento 90minutový dokument zhlédnout v kinosále Stálého zastoupení. V sále bylo nakonec víc volných míst, než jsme vzhledem k počtu přihlášených očekávali, celá jedna pětina přihlášených se totiž musela na poslední chvíli, většinou ze zdravotních důvodů, omluvit. Pokud to je i váš případ nebo jste se o akci dozvěděli až zpětně, Beseda dostala jedno DVD od autorů zdarma a druhé DVD pro potřeby spolku zakoupila, můžete si je tedy na některé z našich akcí vypůjčit.

Fialková laskavě odpověděla přítomným na všechny jejich všetečné otázky. Každý z našich milých hostů obdržel od Besedy sladkou odměnu. Po oficiální části následovala volná zábava, české velvyslanectví zajistilo nápoje, Beseda napekla pářečky v listovém těstě, koláče a rohlíky s mákem, takže se rozhodně nebesedovalo na suchu. ☺

Děkujeme oběma našim zastupitelským úřadům za ochotu a podporu a těšíme se na další spolupráci.

Olga

© foto George Schmalzried

Nálada v sále se měnila podle toho, o čem zrovna ten který protagonista vyprávěl. Smutek a starost střídalo zamyšlení, často se ozýval veselý smích. Humor totiž nesmí chybět nikdy a nikde! Expertem na rozesmání publika byl neodolatelný Ota Nalezinek z Lucemburska.

Promítání se zúčastnili zástupci **spolku České kořeny**, v jehož produkci film vznikl, **Martina Fialková, Zdeněk Polášek, Lucie Tomanová a Pavla Gajdošíková**. Chyběl však kameraman a režisér **Tomáš Kubák**, zaneprázdňený další filmařskou prací. Předsedkyně spolku České kořeny **Martina**

© foto George Schmalzried

B&B La Maison des Chouettes

© foto Tim a Markéta Jacobovi

© foto Tim a Markéta Jacobovi

Sháníte příjemné ubytování pro své blízké, kamarády nebo spolupracovníky? Nabízíme ubytování ve třech stylově zařízených pokojích v klidné rezidenční čtvrti Bruselu.

Každý z pokojů má vlastní sociální zařízení, wi-fi připojení a k dispozici je i společenská místnost. Výhodou je výborná dostupnost městskou dopravou (metro, tramvaje i autobusy v těsné blízkosti) do centra města, k evropským institucím i na letiště. A každé ráno na Vás čeká bohatá snídaně.

Těšíme se na Vás

Markéta a Tim Jacobovi

Kontakt:

La Maison des Chouettes
194 Avenue des Cerisiers
1200 Woluwe St. Lambert
marketa.jacob@gmail.com
+32 487 399 794
www.lamaisondeschouettes.be

Členské příspěvky 2019

S příchodem nového roku ze všech stran přicházejí k vyřízení různé poplatky. I v Besedě je členství spojeno s kalendářním rokem. Vloni jsem radila těm, kteří zapomínali, zda již příspěvek zaplatili anebo ne, aby si zadali ve své bance jednorázový platební příkaz na měsíc leden. Občas nastává totiž i opačná situace, že někteří, většinou starší krajané platí příspěvek vícekrát za rok. Na tuto situaci je upozorníme a platbu buď vrátíme, nebo převedeme na následující kalendářní rok. Další možnost (kromě zkontrolování vašeho účtu) jak zjistit, že jste své členství obnovili, je jmenovitá členská kartička, kterou všichni, kteří příspěvek poslali před odesláním toho či onoho čísla Zpravodaje, najdou vlepenou na této stránce. Nevím, zda moje loňská rada zafungovala, či zda je to náhoda, ale do konce ledna svůj příspěvek poslala již celá třetina našich členů.

Poplatek za jeden kalendářní rok nadále činí **15 € za jednotlivce a 25 € za rodinu**. Děti a studenti příspěvek neplatí, navýšení se meze nekladou. Poplatek pošlete prosím na účet Besedy u ING s číslem **BE26 3630 3022 4129**, BIC je **BBRUBEBB**.

ČESKÝ KRAJANSKÝ SPOLEK
ČLEN 2019

Spolek krajanů v Belgii od roku 1904
Amicale des Tchèques de Belgique depuis 1904
Vereniging van Tsjechen in België sinds 1904

Jméno a Příjmení
BESEDA

Vaše příspěvky spolu s finančním darem MZV pomáhají financovat naši činnost. Finanční dar MZV je využit především na profesionální zpracování a tisk Zpravodaje, dále na webové stránky a na některé honoráře nebo cestovné našich hostů. Na začátku ledna všechny tyto výdaje dokládáme našemu konzulátu jako důkaz, že poskytnuté prostředky byly využity k účelu, ke kterému byly určeny. Všechny ostatní výdaje spojené s fungováním Besedy musíme samozřejmě hradit z besedních prostředků.

Děkujeme stálým členům za jejich věrnost a podporu a vítáme v našich řadách členy nové. Přejeme vám všem – členům i přátelům Besedy – příjemný rok 2019 a těšíme se na všechna setkání, která nás letos čekají.

za výbor Besedy – Olga

Beseda a čtení se spisovatelem Michalem Vaněčkem aneb Co má vědět správný Čech...

Milí rodiče,

přijměte naše srdečné pozvání **do Pražského domu** (avenue Palmerston 16, 1000 Brusel) na setkání se spisovatelem **Michalem Vaněčkem**, autorem knih pro děti i pro dospělé. Literární odpoledne je nejvhodnější **pro děti od 8 do 12 let**. Autor pohádek a bajek nás seznámí se Starými pověstmi českými převyprávěnými pro děti, dozvíme se zajímavosti ze života panovníků českých

zemí a také Co má vědět správný Čech... Kniha má podtitul 111 velkých vyprávění o malé zemi. ☺

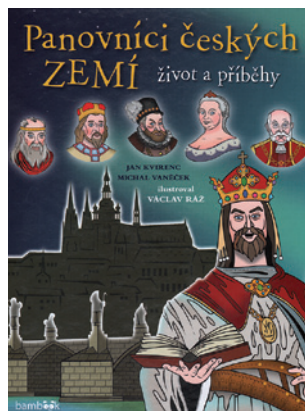
Pro rodiče bude mít pan Vaněček připravené vyprávění o podnikatelích meziválečného Československa ve víru konjunktur a krizí (kniha **Pivo, zbraně i tvarůžky**).

Literární odpoledne bude probíhat **v neděli 17. března 2019 od 15 hodin**, občerstvení

zajistíme. Vstup je volný, počet míst je však omezený, přihlášky posílejte proto co nejdříve na **spolek@beseda.be**

Od 14 do 15 hodin pořádáme **jarní burzu knih** ve prospěch o.p.s. Zajíček na koni. Aktuální seznam knih je na **www.beseda.be**, nebo vám jej zašleme na požádání. Vybrané knihy si lze předem rezervovat. Na burze můžete nabídnout i své knihy, informujte nás však o tom předem. Těšíme se na vás.

jménem výboru Besedy – Olga

UCTĚNÍ PAMÁTKY JANA PALACHA V BRUSELU

U příležitosti 50. výročí mimořádného činu Jana Palacha uspořádalo dne 16. ledna 2019 ve 13:30 Velvyslanectví ČR v Bruselu ve spolupráci s radnicí bruselské městské části Woluwe-Saint-Pierre a Stálým zastoupením ČR při EU pietní akci k připomenutí Palachovy osobní oběti, která se stala jedním z nejsilnějších symbolů odporu proti okupaci Československa a nastupující normalizaci.

© foto Dagmar Kneřová

© foto Dagmar Kneřová

© foto Dagmar Kneřová

Zatímco hlavní oslavy 50. výročí si lidé připomněli zejména na Václavském náměstí v Praze a dále pak na řadě vysokých škol napříč republikou, čeští občané žijící v Belgii si tento hrdinský čin spolu s vysoce postavenými činiteli připomněli u pomníku Jana Palacha v bruselské městské části Woluwe-Saint-Pierre¹.

Na úvod setkání promluvil starosta Woluwe-Saint-Pierre Benoît Cerexhe, který přivítal téměř stovku přítomných hostů. Ve své řeči připomněl odkaz mladého českého studenta a zdůraznil význam jeho mimořádného činu, který nezasáhl pouze

tehdejší československou společnost, ale silně rezonoval i v zahraničí. Dále se slova ujal velvyslanec ČR v Bruselu Pavel Klucký, který vzdal hold nejen Janu Palachovi, ale zároveň všem ženám a mužům bojujícím za lidská práva a svobodu. Na závěr promluvil Pascal Lefèvre, radní pro evropské vztahy a lidská práva, který vyzdvihl především paradox hlavní motivace činu Jana Palacha, kterou byla nesmírná touha po životě, nicméně po životě v demokratické společnosti, jež byla tak silná, že za ni byl mladý Palach ochoten položit oběť nejvyšší.

Po proslovech položili zúčastnění květiny a věnce k pomníku Jana Palacha, který vytvořil akademický sochař František Janda. Pietní akce se zúčastnil rovněž stálý představitel ČR při EU, velvyslanec Jakub Dürr, stálý představitel ČR při NATO, velvyslanec Jiří Šedivý, generální tajemník Evropského výboru regionů Jiří Buriánek, předsedkyně Českého krajanského spolku Beseda Olga Schmalzriedová a ředitelka České školy bez hranic v Bruselu Dagmar Straková spolu s učiteli i žáky školy

a řada českých krajanů i belgických občanů. (Ve čtvrti Woluwe-Saint-Pierre žije podle údajů radnice 205 českých občanů, všichni z nich dostali na akci osobní pozvání od starosty.)

Na závěr akce zazněla evropská, česká a belgická hymna a památka Jana Palacha byla uctěna minutou ticha.

Velvyslanectví ČR v Bruselu

Kytice od krajanského spolku Beseda Belgie
© foto Olga Schmalzriedová

© foto Dagmar Kneřová

Vandenhaute. „Čin, který Palachovi přinesl smrt, měl obrovský ohlas mezi obyvatelstvem.“ Vztýčení pomníku označil Jacques Vandenhaute za „připomínku toho, že smyslem lidské oběti Jana Palacha byla svoboda; Palach se tak stal dojemným symbolem doby pro naši mládež“.

Palachova busta ze sliveneckého mramoru je umístěna na vysokém podstavci, podél něhož se plazí kované symboly plamene. Akademický sochař František Janda ji daroval českému velvyslanectví v Belgii u příležitosti 30. výročí upálení Jana Palacha s cílem najít důstojné umístění. Socha se nachází v blízkosti zastávky Chant d'Oiseau na rozhraní ulic Parvis des Franciscains a avenue de l'Atlantique. Velvyslanectví ČR v Bruselu zde pořádá každoroční pietní vzpomínku na Jana Palacha.

¹ Pomník Jana Palacha byl v bruselské městské části Woluwe-St-Pierre slavnostně odhalen 16. ledna 2001, tedy přesně 32 let po sebeupálení mladého studenta na Václavském náměstí v Praze. Belgičané tím vyjádřili, že smysl a význam tohoto činu nebyly zapomenuty: „Jan Palach nechtěl, aby se jeho spoluobčané smířili se sovětským járem, s parním válcem normalizace,“ řekl tehdy v krátkém projevu starosta Jacques

K připomenutí odkazu Jana Palacha připravuje Velvyslanectví ČR v Bruselu ve spolupráci s partnery ještě několik akcí.

- **20. 3. 2019, 18:00** - Promítání filmu Jan Palach (2018) v Domě evropské historie (House of European History). Po projekci bude následovat debata s režisérem Robertem Sedláčkem.
- **Jaro 2019** - výstava Jan Palach – v jednání

První dojmy z Belgie

První dojem z Belgie jsem měl několikrát. Poprvé jsem se podíval do Belgie hned po pádu železné opony. Mí rodiče potkali těsně před sametovou revolucí v kempu postarší belgický pár z Mechelenu a vyměnili si adresy. Tato adresa se velice hodila, když později naše rodina vyrazila v bílém Favoritu objevovat Západ a v Mechelenu si udělala centrální „hub“.

© ilustrační foto

Belgičané se o nás starali vzorně a vzhledem k tomu, že se jednalo o bigotní katolíky, můj první dojem z Belgie jako by z oka vypadl Van Goghových obrazům.

Podruhé jsem projížděl Belgií na konci gymnázia se třemi kamarády v rámci stopu po Evropě (dodnes mě fascinuje, že jsme jeli ve čtyřech a pochopitelně ještě bez mobilů: většinou to dopadlo tak, že jsme se museli po cestě rozdělit a pak jsme se v nějakém městě po cestě několik dní naháněli). Z Antverp do Bruselu nás vezla Češka,

kteřá pracovala (stále pracuje?) v nějaké evropské instituci (tehdy jsme to moc nerozlišovali) a bydlela hned vedle Grand Place. Ubytovala nás u sebe doma, ráno pro nás připravila snídani a odešla do práce. My jsme v klidu dosnídali, prohlédli si centrum

© ilustrační foto

a dle domluvy jí přivezli klíče do její práce, zřejmě tedy někam do Evropské čtvrti. Náš dojem z Evropské čtvrti byl očekávaný: změt administrativních budov bez lidského elementu. Taký si pamatuji naši fascinaci architekturou evropských institucí. Což mě dnes trochu překvapuje, protože dnešními očima mi většina evropských budov připomíná administrativní centrum Mosilany v Brně. A v neposlední řadě nás fascinovalo to, že naše milá hostitelka je vystudovaná bioložka, ale pro Evropu dělá úplně něco jiného. Našemu porozumění fungování evropských institucí to tehdy moc nepomohlo. Další zážitek z oné cesty se udál při našem odjezdu z Bruselu. Členka naší výpravy si při přelézání brdku u benzínky udělala něco s kotníkem, takže nás jeden řidič vzal zase zpátky do Bruselu do některé z velkých nemocnic. Tam

kamarádce dali kotník do sádry, protože podle nich byl kotník vyvrtnutý. Kamarádka pak sedla na autobus zpátky do Čech a cesta pro ni skončila. V Čechách si pro jistotu nechala udělat ještě jeden rentgen, z kterého vyplynulo, že kotník vyvrtnutý není, ale jsou zpřetrhané vazy a musí hned na operaci. A pokud by tu belgickou sádru měla ještě několik dní, do konce života by pajdala.

Několik let jsem potom měl Belgií zaškatulkovanou jako zemi bigotních katolíků s odlidštěnými administrativními centry a špatným zdravotnictvím a nevěnoval jí žádnou pozornost. Pak se ovšem stalo, že jsem se do téže země před devíti lety přestěhoval a místnímu zdravotnictví svěřil život svůj i své mezitím rozrostlé rodiny. Přijel jsem jako stážista v Evropské komisi a první týden přechodně bydlel u kamarádky v Matongé. Takže můj první dojem z Belgie byl jako z propagačních brožur: multikulturní město, které buduje Evropu. Tento několikrát již první dojem z Belgie u mě víceméně přetrvává.

Další první dojmy z Belgie však nepřestávají nastávat. Pokaždé, když přilétám na bruselské letiště z cest nebo z domoviny, tak si mě první dojmy najdou. Za okýnkem prší. Kočárek ve výdejně rozměrných zavazadel není. Vlak nejede. Ano, vítejte v Belgii, zemi prvních dojmů.

Aleš Bartl

Společenská rubrika I.

Milí krajané,

nezapomínejte nám včas zasílat zprávy o významných událostech ve Vašem životě. Děkujeme.

14. listopadu 2018 zemřel tiše, po kratší nemoci **pan Miloslav Jelenek** z Braine-l'Alleud.

Čest jeho památce a upřímnou soustrast jeho rodině.

27. července 2018 uzavřeli na radnici v Jette manželství **Marc Guffens** a **Alena Křivská**.

Srdečně blahopřejeme. Budte spolu šťastní!

14. listopadu 2018 se narodil **Alexandre**, syn Sylvaina a Jany Formových, starší sourozenci se jmenují **Marianne** a **Patrick**.

21. listopadu 2018 se narodila **Lily**, dcera Moussy Khana a Ivy Jedličkové, starší sourozenci se jmenují **Adam**, **Sarah** a **Esther**.

Upřímně rodičům blahopřejeme. Necht' vám děti přinášejí jen samou radost!

BRUSELSKÁ SOJKA alias Kateřina Farná

TINTIN SLAVÍ DEVADESÁTINY

Komiksy měly vždy zvláštní místo v srdcích Belgičanů. Citují z nich své oblíbené pasáže se stejnou radostí jako třeba Češi z Haškova Švejka nebo Jára Cimrmana. Nositelem řady typických belgických charakteristik se stal Tintin. Neohrožený reportér z pera Georgese Remiho neboli Hergého je považován za jednoho z nejznámějších Belgičanů vůbec. V lednu oslavil 90. narozeniny.

Raketa z dílu Tintinova dobrodružství - Míříme na Měsíc © foto Kateřina Farná

Tintin dokonale symbolizuje nejednotnou Belgii – Vlámové se s Valony nedokázali shodnout ani na tom, jak budou svému za hranicemi oslavovanému kreslenému rodákovi říkat. Všichni ho znají jako Tintina, ale Vlámové mu přiřkli jméno Kuifje (v překladu také Chocholka).

Z neohroženého reportéra se zrodil celosvětový fenomén. Příběhy byly přeloženy do více než 100 jazyků a prodáno bylo více než 230 miliónů knih. Jeho dobrodružství Tintin: Tajemství Jednorozce převedl roku 2011 na stříbrné plátno Steven Spielberg a ještě víc tím přivil jeho mezinárodní reputaci.

Georges Remi se narodil roku 1907 v Bruselu a téměř celý svůj profesní život strávil v tomto městě. Přiznával, že jako malý kluk byl pořádný neposeda a že se jeho energická povaha projevila zejména při návštěvách, proto se ho rodiče snažili zabavit kreslením. U toho údajně vydržel hodiny. Náruživě tvořil také během vyučování na základní škole, kterou navštěvoval během první světové války. Tehdy okraje jeho sešitů zdobily příběhy chlapce a německých okupantů. Přidal se ke skautům a brzy se s přezdívkou Chytrá liška stal vůdcem místní družiny. V roce 1924 mu v časopise Belgický skaut otiskli jeho první kresby.

Tintin alias Kuifje © foto Kateřina Farná

V prosinci téhož roku začal své práce podepisovat pseudonymem Hergé.

Skaut v Bruselu

První krátký příběh o nápaditém reportérovi vyšel ve víkendové příloze pro děti a mládež bruselského katolického časopisu Dvacáté století, kterou Hergé od roku 1928 vedl jako odpovědný redaktor. Na obálce z 10. ledna 1929 stál Tintin v oblíbeném baloňáku s rukama složenýma za zády, vedle něj věrně panáčkoval Filuta (v originále Milou) a oba koukali na velký glóbus. Tím začala slavná éra obrázkových příběhů. Hergé o svém hrdinovi jednou řekl: „Tintin to jsem já, když chci být hrdinský, dokonale...“

Tintin cestuje po světě, aby přišel na kloub záhadám a vyřešil nejedno tajemné zmizení. Kromě jeho věrného bílého foxteriéra jej doprovázejí uspěchaný Kapitán Haddock, roztržitý profesor Tournesol a nemůžeme zapomenout ani na bezradné detektivní duo, bratry Duponta a Duponda (v překl. Kadlec a Tkadlec). „Tintinologové“ dodnes diskutují o tom, jestli je Tintin příjmení, nebo přezdívka. Vzhledem k tomu, že je povoláním reportér, přikláníla bych se k variantě o novinářském pseudonymu. Známe není ani jeho přesný věk. Víme sice, že bydlí v Belgii na adrese Rue du Labrador 26, ale nikde se už nedočkeme, v jakém městě tato ulice leží. Nejpravděpodobnějším městem se zdá být Brusel, kde Labradorská ulice opravdu existuje. Mladý světoběžník rád nechával falešné stopy a hrál si s názvy ulic. Vtipné jazykové hříčky autor údajně odkoukal od své babičky, kterou rád a pravidelně navštěvoval.

První vydání Tintinových dobrodružství byly černobílé perokresby na šedém pozadí.

První výprava v zemi Sovětů

Postupně vzniklo několik krátkých příběhů pro časopis a v roce 1930 vyšel první samostatný sešit. Nesl název Tintin v zemi Sovětů a je obecně považován za první svého druhu. Vydavatelství Casterman na Hergého naléhalo, aby kresleným okénkům dodal barvy. Autor sice chvíli vzdoroval, ale nakonec se nechal přesvědčit. První kolorované dobrodružství z roku 1942 dopadlo skvěle, a nejen kvůli dokonalé barevné paletě se o Záhadné hvězdě hovoří jako o mistrovském díle. O čtyři roky později už Hergé koordinoval časopis Tintin. Později se neohrožený reportér ještě vydal do Konga, bývalé kolonie belgického krále, kde se musel potýkat s nebezpečnými zvířaty, dále do USA, Indie nebo Číny.

Hergé vytvořil celkem třidvacet sešitů Tintinových dobrodružství, ten čtyřicetý, nazvaný Tintin et l'Alph-Art, vyšel v roce 1986 po Hergého smrti jako nedokončený. Ve své závěti si přál, aby v jeho díle nikdo nepokračoval.

Komiksová cesta s Tintinem
© foto Kateřina Farná

BRUSLENÍ, FLAMENDR A BRAJGL

Vlámsko a Brusel obohatily český slovník řadou zvukných výrazů. Jako například bruslení. Slovo pochází z doby krále Jiřího z Poděbrad, který vyslal na podzim roku 1465 do severozápadní Evropy delegaci s posláním prezentovat kulturu zemí Koruny české a jeho samotného jako vzdělaného vládce. Výprava doputovala přes Německo až do Bruselu. Tam čeští vyslanci spatřili pro ně dosud nevídanou věc – lidé si připínali na boty zvláštní „nože“ a po nich rejdlili na zamrzlých kanálech, které ještě tehdy proudily na povrchu města.

Do Království českého tak přivezli i zmíněnou brusli. Pražané si novinku oblíbili a na zamrzlé Vltavě se začalo bruslit. Láska Belgičanů k ostrým ledním nožům se dnes projevuje nejen na rybnících, ale hlavně na zimních stadionech, kam chodí bruslit všichni bez rozdílu věku i společenského postavení. Kdyby delegace z Čech přijela do Bruselu v současné době, viděla by při příznivých povětrnostních podmínkách, jak kolem kanálu – protínajícího město jako žiletka – jezdí lidé v botách na kolečkách, tedy in-line bruslích.

Z Belgie totiž nepocházejí jen lední brusle, ale i ty kolečkové, předchůdkyně našich současných jednořadých. Vyrobil je belgický hodinář John Joseph Merlin. Svůj vynález, kdy klasickým bruslím vyměnil ostré nože za kolečka, aby se na nich dalo jezdit celý rok, představil v roce 1760. Jeho nápad se zpočátku nesetkal s velkým zájmem, čemuž určitě nepomohlo, když při předvádění

Bruslovačka © foto Kateřina Farná

narazil do obrovského zrcadla a způsobil si několik závažnějších řezných poranění.

Flundry pro každého

Výrazy flámovat stejně jako flamendr zlidověly v českých zemích už v 17. století, když během třicetileté války dorazili z Flander do Čech bujaří žoldnéři (Vlámové, německy Flamländer, pocházející z oblasti dnešní Belgie) šlechtice Albrechta z Valdštejna. Protože se však právě v zimě nebojovalo, bavili se popíjením piva ve společnosti bujarých žen-flunder (dívek z Flander), které si za tím účelem vozívali s sebou a s nimiž své tažení „proflámovali“. A čeština tak poznala nové označení pro opilce, dlouhotrvající pitky a prostopášné ženy. Český publicista Michal Novotný ve své knize Zákulisí slov připouští ještě jedno vysvětlení slova flámovat. Mohlo vzniknout ve Španělsku, když tam dorazili cikáni a místní se jich ptali, odkud jsou. Odpověděli, že z Flander, neboť se tam během svého kočování Evropou zastavili. Cikánům se tedy ve Španělsku začalo říkat „Vlámové“ a z toho vychází také flamenco (ve španělštině vlámský!) jako pojmenování písňové a taneční kultury španělských Romů. S flamenkem souvisí ještě pojem plameňák, tedy španělsky flamenco. Na jihu Evropy, kde je většina lidí tmavovlasých, tmavookých a snědých, působili vlámská obchodníci se svými růžovými tvářemi a světlými vlasy kuriózně. Navíc byli na rozdíl od jižanů poměrně vysocí. A proto ten vysoký narůžovělý pták, co se rád brodí vodou, Španělům připomínal statné, růžolící Vlány.

Umělecký brajgl

V neposlední řadě máme díky vlámskému mistrovi krajinomaleb

Pieteru Bruegelovi st. (zvanému Selský, 1525/30–1569, čte se brojgl, bröchel) šťavnatě znělé slovo brajgl, tedy hovorové označení zdánlivě chaotického nepořádku a hlasitých výtržností. Renesanční malíř Bruegel kromě toho, že na svých obrazech celoevropsky zpopularizoval bruslení, totiž zachycoval venkovský mumraj a alegorické scény bez ústředního motivu.

Rok 2019 bude v Belgii věnován právě tomuto uměleckému velikánovi, od jehož smrti v září uplyne přesně 450 let. Více se dozvíte v jednom z příštích vydání Zpravodaje.

Kateřina Farná

Bláznivá Markéta © foto Kateřina Farná

Profil

Na Brusel se nedá předem připravit. Brusel se musí zažít. A přesto, že jsem se jako novinářka ocitla v hlavním městě evropské politiky, rozhodla jsem se sbírat a pěstovat jiná žurnalistická semínka.

Své tipy, návrhy na témata i neobyčejné příběhy mi prosím zašlete na e-mail bruselskasojka@gmail.com

Bruselská sojka má kromě stejnojmenných profilů na Facebooku, Twitteru a Instagramu také blog www.bruselskasojka.cz

Není plameňák jako plameňák.
© foto Kateřina Farná

Společenská rubrika II.

1. února 2019 oslavila narozeniny členka našeho výboru **Lenka Pilařová**.

2. února 2019 oslavila obdivuhodné narozeniny paní **Louise Hollinsky**.

11. února 2019 oslavil narozeniny pan **Miroslav Černý**, muzikolog.

22. února 2019 oslaví narozeniny paní **Anna Kratochvílová**, operní zpěvačka.

25. února 2019 oslaví narozeniny **Karin Dem Harvanová**.

6. března 2019 oslaví **115. narozeniny** naše milá **Beseda**.

25. března 2019 oslaví narozeniny paní **Ilona Zuzaňáková**.

1. dubna 2019 oslaví narozeniny paní **Adriena Vander Perre**, bývalá tlumočnice.

3. dubna 2019 oslaví narozeniny paní **Halina Ogrocká**.

9. dubna 2019 oslaví narozeniny **Alena Staňová**, naše průvodkyně.

*Všem oslavencům srdečně blahopřejeme
a přejeme hodně zdraví a spokojenosti do dalších let.*

Kalendář Českého krajského spolku Beseda:

Burza knih	Pražský dům, Av. Palmerston 16, 1000 Brusel	neděle 17. 3. 2019 od 14 h do 15 h
Beseda a literární dílna se spisovatelem Michalem Vaněčkem	Pražský dům, Av. Palmerston 16, 1000 Brusel	neděle 17. 3. 2019 od 15 do 18 h
Čarodějnický rej	Místo bude upřesněno	středa 1. 5. 2019 od 14 do 19 h
Dětský den s grilováním	« Bois des Rêves » u Ottignies a Wavru	neděle 16. 6. 2019 od 12 h do 19 h
Valná hromada Besedy a volby do výboru	Pražský dům, Av. Palmerston 16, 1000 Brusel	neděle 6. 10. 2019 od 14 hodin
Dýchánek s Lenkou Froulíkovou věnovaný Janu Skácelovi	Pražský dům, Av. Palmerston 16, 1000 Brusel	neděle 6. 10. 2019 od 16 hodin

Zpravodaj vychází čtvrtletně. Členové Besedy dostávají výtisk poštou automaticky, ostatní na požádání. Každý zájemce může dostávat elektronickou verzi Zpravodaje e-mailem, stáhnout si jej též můžete z webových stránek Besedy www.beseda.be

Příští číslo Zpravodaje vyjde v květnu 2019, uzávěrka pro vaše příspěvky je 15. 4. 2019.

EDITOR: Zuzana Gjerdingen, zuzana.gjerdingen@gmail.com, spolek@beseda.be
ADRESA: Český krajský spolek Beseda, 51, rue des Arbalétriers, 1420 Braine-l'Alleud, Belgique
TELEFON: +322 / 384 96 44 nebo +32 497 / 92 81 62